

Верховний
Суд

Особливості доказування у кримінальному провадженні в суді першої інстанції

Сергій Фомін,
суддя Касаційного кримінального суду
у складі Верховного Суду

НАЛЕЖНИЙ СУБ'ЄКТ ЯК ПЕРЕДУМОВА
ДОПУСТИМОСТІ ОТРИМАНИХ ДОКАЗІВ

За змістом статей 36, 37, 110 КПК рішення про призначення (визначення) прокурора, який здійснюватиме повноваження прокурора у конкретному кримінальному провадженні, та у разі необхідності групи прокурорів, які здійснюватимуть повноваження прокурорів у конкретному кримінальному провадженні, обов'язково повинно прийматись у формі постанови, яка має міститись у матеріалах досудового розслідування для підтвердження факту наявності повноважень. Така постанова має відповідати передбаченим КПК вимогам до процесуального рішення в формі постанови, у том числі, бути підписаною службовою особою, яка її прийняла.

Відсутність зазначеної постанови в матеріалах досудового розслідування або її непідписання керівником відповідного органу прокуратури обумовлює недопустимість доказів, зібраних під час досудового розслідування, як таких, що зібрані під наглядом і процесуальним керівництвом прокурора (прокурорів), який не мав на те законних повноважень.

Постанова об'єднаної палати ККС ВС від 22.02.2021

Справа № 754/7061/15

Провадження № 51-4584кмо18

Постанова про доручення досудового розслідування іншому органу досудового розслідування, її обґрунтування та вмотивування має бути предметом дослідження суду в кожному кримінальному провадженні, яка здійснюється з урахуванням його конкретних обставин. Результати такого дослідження утворюють підстави для подальшої оцінки отриманих у результаті проведеного досудового розслідування доказів з точки зору допустимості.

У разі доручення Генеральним прокурором, керівником обласної прокуратури, їх першими заступниками та заступниками здійснення досудового розслідування кримінального правопорушення іншому органу досудового розслідування без встановлення неефективності досудового розслідування органом досудового розслідування, визначеним ст. 216 КПК, зазначені уповноважені особи діятимуть поза межами своїх повноважень. У такому випадку матиме місце недотримання належної правової процедури застосування ч. 5 ст. 36 КПК та порушення вимог статей 214, 216 КПК.

Наслідком недотримання належної правової процедури як складового елемента принципу верховенства права є визнання доказів, одержаних в ході досудового розслідування недопустимими на підставі ст. 86, п. 2 ч. 3 ст. 87 КПК як таких, що зібрані (отримані) неуповноваженими особами (органом) у конкретному кримінальному провадженні, з порушенням установленого законом порядку.

Постанова об'єднаної палати ККС ВС від 24.05.2021

Справа № 640/5023/19

Провадження № 51-2917кмо20

Повноваження керівника органу досудового розслідування визначати слідчого (слідчих), який здійснюватиме досудове розслідування, у формі письмового «доручення», яке містить ті самі реквізити, що й постанова, зокрема: посада особи керівника органу досудового розслідування, час і місце складання доручення, підстави для його винесення (статті [39](#), [214 КПК](#)), номер кримінального провадження, внесеного до ЄРДР, попередню правову кваліфікацію та вказівки щодо проведення якісного, ефективного і оперативного досудового розслідування (як у цій справі), не суперечить вимогам [ст. 39 КПК](#) і є достатнім документом для наділення такого слідчого повноваженнями здійснювати досудове розслідування у конкретному кримінальному провадженні.

Прийняття рішення саме у такій письмовій формі (а не у формі постанови) не свідчить, що досудове розслідування здійснювалося неуповноваженою особою і що отримані під час такого розслідування докази є недопустимими на цих підставах.

Постанова ККС ВС від 25.08.2021

Справа № 663/267/19

Провадження № 51-3344км20

За приписами статей 39, 110, ч. 1 ст. 214 КПК рішення про призначення (визначення) групи слідчих, які здійснюватимуть досудове розслідування, визначення старшого слідчої групи, який керуватиме діями інших слідчих, обов'язково приймається у формі, яка повинна відповідати визначеним кримінальним процесуальним законам вимогам до процесуального рішення у формі постанови.

Відсутність такого процесуального рішення в матеріалах кримінального провадження обумовлює недопустимість доказів, зібраних під час досудового розслідування, як таких, що зібрані неуповноваженою на те особою.

Постанова об'єднаної палати ККС ВС від 04.10.2021

Справа № 724/86/20

Провадження № 51-1353кмо21

Проведення обшуку житла слідчим, який не мав повноважень у кримінальному провадженні є порушенням вимог КПК та тягне недопустимість протоколу обшуку, згідно з вимогами ст. 87 КПК. Надана копія постанови начальника відділу поліції визнана неналежним підтвердженням повноважень слідчого, оскільки в реєстрі матеріалів кримінального провадження, наданому учасникам провадження, дані про наявність постанови про створення групи слідчих відсутні.

Постанова ККС ВС від 29.01.2020

Справа № 473/3712/18

Провадження № 51-4540км19

Відсутність права у слідчого, прокурора доручати проведення обшуку оперативним підрозділам.

Постанова ККС ВС від 29.01.2019

Справа № 466/896/17

Провадження № 51-7795 км 18

Виконання ухвали слідчого судді про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи покладається особисто на слідчого чи прокурора і не може бути доручене відповідним оперативним підрозділам.

Постанова об'єднаної палати ККС ВС від 06.12.2021

Справа № 663/820/15-к

Провадження № 51-2075кмо20

Визначення в ухвалі слідчого судді конкретного слідчого або прокурора, які мають здійснювати обшук, знаходиться поза межами повноважень слідчого судді. Основною формою процесуальної взаємодії прокурора зі слідчим, яка вживається на всіх етапах досудового розслідування, є надання письмових вказівок та доручень. В той же час якщо закон прямо не вимагає письмової форми, прокурор має право надавати доручення та вказівки слідчому про виконання процесуальних дій усно.

Постанова ККС ВС від 07.10.2020

Справа № 725/1199/19

Провадження № 51-5720км19

Відсутність у ЄРДР інформації про слідчого, який проводив огляд місця події не виключає наявність у слідчого повноважень на вчинення цієї процесуальної дії.

Постанова ККС ВС від 18.02.2020

Справа № 199/8582/18

Провадження № 51-6385км19

ВИСНОВОК ПОДОЛАНИЙ!

Оскільки слідчий не мав повноважень приймати рішення про призначення судово-медичної експертизи, бо він не входив до складу групи слідчих, яким доручено досудове розслідування, висновок експерта як доказ є недопустимим.

Постанова ККС ВС від 07.08.2019

Справа № 555/456/18

Провадження № 51-2676км19

Висновок щодо застосування норми права

У випадку призначення експертизи слідчим, який не входить до складу визначеної у кримінальному провадженні слідчої групи суд, вирішуючи питання про допустимість даних висновку експерта як доказів, повинен у межах доводів сторін перевірити, чи призвів спосіб призначення експертизи до порушення тих чи інших прав і свобод людини, передбачених Конвенцією та/або Конституцією України. У разі визнання доказів недопустимими суд має вмотивувати свої висновки про істотне порушення вимог кримінального процесуального закону, зазначивши, які саме й чиї права і свободи було порушено і в чому це виражалось.

Оцінюючи докази на предмет допустимості відповідно до критеріїв, встановлених кримінальним процесуальним законом, суд виходить з обставин конкретної справи і також повинен вмотивувати своє рішення.

Постанова Великої Палати ВС від 31.08. 2022

Справа № 756/10060/17

Провадження № 13-3 кс 22

За змістом ч. 1 ст. 87 КПК доказ має бути визнаний недопустимим лише за умови, якщо він отриманий виключно в результаті дій, що становили істотне порушення прав та свобод людини. Водночас, якщо відповідний доказ із неминучістю був би отриманий незалежно від такого порушення прав підозрюваного, такий доказ може бути визнаний допустимим (доктрина «неминучого виявлення» є одним із виключень з доктрини «плодів отруйного дерева»). Отже, для вирішення питання про допустимість чи недопустимість в цілому протоколу огляду місця події та речових доказів, виявлених під час цього огляду, суд апеляційної інстанції повинен з урахуванням специфічних обставин цього кримінального провадження з'ясувати чи існують об'єктивні підстави вважати, що місце знаходження трупа було б із неминучістю виявлено незалежно від показань засудженого.

Постанова ВС від 26.09.2022

Справа № 737/641/17

Провадження № 51-6562км18

СПРАВА «СВЕТІНА ПРОТИ СЛОВЕНІЇ» від 22 травня 2018 року

На думку Верховного суду Словенії, інформація про те, що текстове повідомлення з сексуальним змістом, що було відправлене з телефону заявника, була б неминуче виявлено або (i) шляхом простого виклику на номер, із якого було відправлено повідомлення (ii) шляхом перевірки SIM-карти телефону заявника (для чого, на думку Верховного суду, ніякого судового наказу не було потрібно), або (iii) на підставі судового наказу, який по суті був пізніше виданий. Зважаючи на цей висновок, Верховний суд визнав, що незалежно від того, що поліція вивчила телефон заявника без судового наказу, ідентифікація номера мобільного телефону заявника, як джерела відправленого текстового повідомлення, не є недопустимим доказом, що повинен бути виключеним з матеріалів справи (пункт 29 Рішення).

ЄСПЛ зазначив, що, хоча і можливо, що дані, отримані незаконним чином із мобільного телефону заявника, відіграли певну роль на початковому етапі розгляду, що призвів до арешту заявника, вони не використовувалися як докази під час судового розгляду. Він зазначає, що засудження заявника ґрунтувалося на ряді інших інкримінуючих доказів, не пов'язаних із незаконно отриманими даними. (див. приклади аналогічних обґрунтувань, Шенк, наводиться вище, § 48; Биков, наводиться вище, §§ 96-98; і Сіністаж та інші проти Чорногорії №№ 1451/10 та 2 інших, §178, 24 листопада 2015 року) (пункт 50 Рішення).

Вірно, що національні суди, посиляючись на незначний вплив, який незаконна перевірка мала на результати розгляду і на неминучість виявлення оспорюваних доказів (див. пункти 22, 26 і 29 вище), відхилили клопотання заявника про виключення доказів (див. пункт 57 вище). Однак, Суд розглянув це питання відповідно до § 1 статті 6 Конвенції і встановив, що справедливість кримінального провадження щодо заявника не була порушена (пункт 60 Рішення).

Оскільки заявник має право подавати на підтвердження своєї заяви речі і документи, їх отримання органами досудового розслідування до внесення відомостей про вчинення злочину до ЄРДР не зумовлює їх недопустимість як доказів.

Постанова ККС ВС від 30.04. 2020

Справа № 640/19897/16-к

Провадження № 51-6241км19

Вирішуючи питання про допустимість доказів, отриманих у результаті процесуальних дій і процесуальних рішень, що були здійснені, прийняті прокурором, який є процесуальним керівником, з порушенням строку передачі матеріалів до органу досудового розслідування, визначеного в ч. 7 ст. 214 КПК, суд повинен врахувати тривалість такого порушення, обсяг і характер вчинених дій і прийнятих рішень. Недотримання строку, визначеного в ч. 7 ст. 214 КПК, не є безумовною підставою для визнання недопустимими доказів, отриманих на підставі таких процесуальних дій і рішень прокурора.

Постанова Третньої судової палати ККС ВС від 21.11.2022

Справа № 991/492/19

Провадження № 51-491кмп21

Складання протоколу обшуку слідчим, який входив до складу слідчої групи, а не слідчим, якому надавався дозвіл на обшук слідчим суддею, змісту цього процесуального документу не спростовують.

Постанова ККС ВС від 03.12.2019

Справа № 536/2683/15-к

Провадження № 51-2015км19

Оскільки заявник має право подавати на підтвердження своєї заяви речі і документи, їх отримання органами досудового розслідування до внесення відомостей про вчинення злочину до ЄРДР не зумовлює їх недопустимість як доказів

Постанова ККС ВС від 30.04.2020

Справа № 640/19897/16-к

Провадження № 51-6241км19

Суд не вправі обґрунтовувати судові рішення показаннями, наданими слідчому, прокурору, або посилатися на них.

Постанова ККС ВС від 30.05.2019

Справа № 303/4947/14-к

Провадження № 51- 7970 км 18

Суд вважає, що положення «суд може обґрунтовувати свої висновки лише на показаннях, які він безпосередньо сприймав під час судового засідання» (перше речення частини 4 [статті 95 КПК](#)), не може тлумачитися як безумовна заборона використання показань, які особа давала перед іншим складом суду у тій же справі.

Суд також вважає, що показання під час минулого розгляду за своїми правовими властивостями і наслідками подібні до тих, що отримані в порядку [статті 225 КПК](#). Дійсно, [стаття 225 КПК](#) передбачає в певних випадках можливість судового допиту особи під час досудового розслідування, і такі показання є допустимими за умови дотримання порядку, передбаченого цим положенням. Найбільш істотними складовими цього порядку є здійснення допиту перед суддею в судовому засіданні, участь сторін та дотримання правил допиту, передбачених для судового розгляду.

Суд зауважує, що стаття 6 Конвенції не встановлює будь-яких правил допустимості доказів, які є перш за все предметом регулювання національного закону. Тому практика ЄСПЛ, яка визнає прийнятним використання показань, що надавалися поліції, не може бути використана судом для обґрунтування використання позасудових показань, недопустимих відповідно до другого речення частини 4 [статті 95 КПК](#). Але Суд використовує підходи, розроблені ЄСПЛ, для аналізу можливості використання показань, наданих під час минулого судового розгляду.

Постанова ККС ВС від 19.11.2019

Справа № 750/5745/15-к

Провадження № 51- 10195 км 18

Суд не допитав свідків, а прослухав звукозапис допиту в іншому суді, чим порушив принцип безпосередності дослідження доказів.

Постанова ККС ВС від 07.06.2018

Справа № 720/2612/15-к

Провадження № 51- 3750 км 18

Відеозапис допиту свідка в порядку статті 225 КПК визнано недопустимим доказом внаслідок відсутності попередження про кримінальну відповідальність за відмову давати показання і за дачу завідомо неправдивих показань.

Постанова ККС ВС від 21.05.2019

Справа № 220/298/16-к

Провадження № 51- 9919 км 18

Показання свідка, допит якого здійснено за відсутності сторони захисту, в порушення вимог ст. 225 КПК, є недопустимим та підлягає виключенню із оскаржуваних судових рішень.

Постанова ККС ВС від 07.10.2020

Справа № 545/2755/17

Провадження № 51- 467 км 20

Імунітет свідка поширюється виключно на близьких родичів та членів сім'ї, перелік яких визначений у п. 1 ч. 1 ст. 3 КПК. Двоюрідний брат обвинуваченого не наділений імунітетом свідка у кримінальному провадженні, отже підстав визнавати допит цього свідка таким, що здійснений із порушеннями вимог закону, немає.

Постанова ККС ВС від 17.09.2020

Справа № 404/1800/17

Провадження № 51- 4811 км 19

Протоколи про результати проведення негласних слідчих (розшукових) дій та відеозаписи цих слідчих дій щодо осіб, які тимчасово утримувалися в ІТТ визнаються недопустимими доказами, оскільки такі дії органів досудового розслідування свідчать про допит обвинувачених, а не втручання у приватне життя.

Постанова ККС ВС від 05.03.2020

Справа № 666/5448/15-к

Провадження № 51- 5934 км 19

Аналогічна позиція у справі № 332/2781/15-к, провадження № 51-2854км18

Показання свідка, засвідчені нотаріусом, є недопустимим доказом.

Постанова ККС ВС від 15.05.2018

Справа № 191/3934/13-к

Провадження № 51- 943 км 18

Допит свідків із застосуванням засобів захисту не є порушенням принципів гласності і відкритості судового розгляду.

Постанова ККС ВС від 03.05.2018

Справа № 310/5966/15-к

Провадження № 51- 627 км 18

Суд не може визнати допустимим доказом показання з чужих слів, якщо вони не підтверджуються іншими допустимими доказами по справі.

Постанова ККС ВС від 17.09.2020

Справа № 623/636/17

Провадження № 51- 1571 км 19

Показання співробітників військової контррозвідки не є показаннями з чужих слів у розумінні ст. 97 КПК, якщо ці співробітники повідомляють у суді інформацію, яку безпосередньо сприймали та фіксували під час здійснення досудового розслідування.

Постанова ККС ВС від 19.05.2020

Справа № 683/2848/15-к

Провадження № 51-5721км18

Апеляційний суд дійшов передчасного висновку про не недопустимість показань свідків з огляду на положення ч. 7 ст. 97 КПК, оскільки ці свідки - працівники поліції були очевидцями і повідомляли факти, які вони безпосередньо спостерігали.

Постанова ККС ВС від 31.03.2020

Справа № 723/740/18

Провадження № 51-3972км19

Положення ст. 77 КПК передбачають підстави для відводу прокурора, слідчого, дізнавача й не підлягають розширеному тлумаченню. Обмеження, передбачені ст. 77 КПК, не поширюються на оперативних працівників, які під час виконання доручень прокурора, слідчого, дізнавача користуються повноваженнями слідчого та проводять слідчі (розшукові) дії або негласні слідчі (розшукові) дії

Постанова Третьої судової палати ККС ВС від 17.01.2022

Справа № 373/2562/15-к

Провадження № 51-2218 кмп 20

Отримання показань від свідка під час слідчого експерименту, щодо якого відсутні дані, що його буде визнано підозрюваним чи обвинуваченим у майбутньому

Вчинення слідчим чи прокурором дій, спрямованих на отримання показань від свідка, щодо якого відсутні дані, що його буде визнано підозрюваним чи обвинуваченим у майбутньому, не вказують на недопустимість зазначених показань як доказів. Не вважаються недопустимим доказом пояснення свідка, надані під час слідчого експерименту, проведеного з метою відтворення обставин ДТП, якщо до проведення слідчого експерименту були відсутні дані про те, що саме ця особа винувата у порушенні правил дорожнього руху, а висновок експерта, яким було встановлено, що саме дії цієї особи призвели до настання суспільно небезпечних наслідків, передбачених у ч. 2 ст. 286 КК, був наданий після проведення слідчого експерименту.

Постанова ККС ВС від 21.10.2020

Справа № 345/522/16-к

Перш ніж відмовити в допиті свідка захисту, зокрема потерпілого, суд має надати оцінку впливу цього на загальну справедливість процесу.

Постанова ККС ВС від 21.10.2020

Справа № 180/2194/18

Провадження № 51-5430 км 19

- ЄСПЛ сформулював трьохелементний тест:
- 1) чи було клопотання допитати свідка досить обґрунтовано і чи стосується воно суті обвинувачення?
- 2) чи розглянули внутрішньодержавні суди питання про належність показань свідка і чи навели вони достатні підстави для свого рішення не допитувати свідка в судовому засіданні?
- 3) чи порушило рішення внутрішньодержавних судів не допитувати свідка загальну справедливість судового розгляду ?

Постанови керівника органу досудового розслідування про визначення слідчого або групи слідчих, старшого групи слідчих, які здійснювали досудове розслідування, можуть бути надані прокурором та оголошені під час судового розгляду у випадку, якщо під час дослідження доказів в учасників провадження виникне сумнів у їх достовірності, з огляду на те, що ці докази було зібрано неуповноваженими особами.

Якщо в суді першої інстанції це питання не ставилось, а виникло під час апеляційного чи касаційного розгляду, такі процесуальні документи можуть бути надані суду апеляційної чи касаційної інстанції в межах перевірки доводів, викладених в апеляційній чи касаційній скаргах.

Постанова об'єднаної палати ККС ВС від 14.02.2022

Справа № 477/426/17

Провадження № 51-4963 кмо 20

Постанова об'єднаної палати ККС ВС з висновком. Щодо участі засудженого у судовому розгляді у режимі відеоконференції, без його згоди, за наявності клопотання про безпосередню його участь.

З урахуванням положень ч. 2 ст. 336 КПК, які кореспондуються з вимогами ст. 85-3 КПК 1960 року, прийняття судом рішення про здійснення дистанційного судового провадження, в якому поза межами приміщення суду перебуває обвинувачений, який заявив клопотання про безпосередню участь у судовому розгляді, крім випадків здійснення дистанційного судового провадження в умовах воєнного стану, згідно приписів ст. 412 КПК є істотним порушенням вимог кримінального процесуального закону.

Якщо в силу захворювання стан здоров'я обвинуваченого перешкоджає його безпосередній участі в судовому засіданні або становить загрозу чи небезпеку життю, здоров'ю інших учасників судового процесу, необхідним є вжиття заходів щодо відкладення судового розгляду на строк, об'єктивно необхідний для їх усунення. У разі непереборності виниклих загроз, відповідно до вимог ст. 336 КПК, суд мотивованою ухвалою, з наведенням відповідного обґрунтування, повинен ухвалити рішення про проведення дистанційного судового провадження в режимі відеоконференції за участю обвинуваченого.

Постанова об'єднаної палати ККС ВС від 21.10.2022

Справа № 415/1698/12-к

Провадження № 51-4999 кмо 20

Відповідно до чинного національного законодавства повноваження адвоката у кримінальному провадженні слід вважати належним чином підтвердженими, якщо захисник до свідoctва про право на зайняття адвокатською діяльністю надав хоча б один із документів, передбачених п. 2 ч. 1 ст. 50 КПК, а саме: або ордер, виданий відповідно до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», або договір із захисником, або доручення органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги).

Постанова об'єднаної палати ККС ВС від 18.11.2019

Справа № 648/3629/17

Провадження № 51-9297 кмо 18

Допустимість результатів впізнання

Проведення слідчої дії – пред`явлення особи для впізнання за участю свідка, за відсутності понятих, що підтверджується змістом відповідного протоколу, тягне визнання даних цього протоколу недопустимим доказом.

Постанова ККС ВС від 06.05.2020

Справа № 367/7368/15-к

Провадження № 51-8364 км 18

Обов`язковість обґрунтування слідчим необхідності проведення впізнання саме за фотознімками законодавством не передбачено.

Постанова ККС ВС від 06.02.2020

Справа № 442/6175/18

Провадження № 51-5164 км 19

Впізнання до оголошення підозри особі, проводяться без участі захисника.

Постанова ККС ВС від 16.08.2018

Справа № 405/3236/15-к

Провадження № 51-3142 км 18

Проведення слідчої дії без захисника у кримінальному провадженні, де його участь не була обов'язковою, а після зміни підозри – стала обов'язковою – не є порушенням права обвинуваченого на захист.

Постанова ККС ВС від 06.05.2020

Справа № 751/5159/16-к

Провадження № 51-3419 км 19

Впізнання предмету кримінального правопорушення не проводиться з абсолютно аналогічними, а лише з подібними за характеристиками, вказаними потерпілою особою, та не може виключати його вірогідність.

Постанова ККС ВС від 15.03.2018

Справа № 441/1100/15-к

Провадження № 51-1611 км 18

Законність проникнення до житла або іншого володіння особи.

Допустимість результатів обшуку та огляду

Законодавцем, окрім можливості проникнення до житла чи іншого володіння особи на підставі судового рішення, передбачено іншу процесуальну гарантію захисту прав особи, а саме можливість проникнути до житла чи іншого володіння особи за добровільною згодою особи, яка ним володіє.

Постанова ККС ВС від 19.03.2020

Справа № 390/2268/15-к

Провадження № 51-3583 км 19

Отримання слідчим згоди від власника житла є рівноцінним ухвалі слідчого судді та правовою підставою для проникнення до житла і здійснення в ньому огляду. Положення, викладені у ч. 1 ст.233 КПК, є абсолютно визначеними і не пов'язані з положеннями ч. 3 ст. 233 КПК.

Постанова ККС ВС від 21.05.2019

Справа № 753/24114/16-к

Провадження № 51-497 км 17

Для з'ясування допустимості доказів, отриманих під час огляду в житлі чи іншому володінні особи, суд має виходити із сукупності всіх обставин, що супроводжували цю слідчу дію, враховуючи, але не обмежуючись, наявністю письмового підтвердження такої згоди.

Постанова ККС ВС від 12.02.2019

Справа № 159/451/16-к

Провадження № 51-1173 км 18

Дозвіл на доступ до домоволодіння померлої може дати потерпілий, який діє як правонаступник майнових прав та потенційний власник майна.

Постанова ККС ВС від 26.02.2019

Справа № 390/1056/16-к

Провадження № 51-3182 км 18

Результати огляду місця події в частині огляду території є недопустимим доказом оскільки його проведено у домоволодінні особи без дозволу та до постановлення ухвали слідчого судді, чим істотно порушено права людини і основоположні свободи.

Постанова ККС ВС від 07.10.2020

Справа № 448/368/17

Провадження № 51-5961 км 19

Проведення огляду частини житла, що перебуває у наймі, за згодою його власника, але за відсутності згоди користувача, є безумовним порушенням права цієї особи на недоторканість житла, що має наслідком недопустимість доказів, здобутих під час цієї слідчої дії .

Постанова ККС ВС від 31.10.2019

Справа № 346/7477/13-к

Провадження № 51-1042 км 19

Відсутність заперечень з боку осіб в службових кабінетах яких проводиться огляд місця події та приналежність цих кабінетів до власності держави не може бути обґрунтуванням для проведення такої слідчої дії без дозволу слідчого судді.

Постанова ККС ВС від 30.09.2020

Справа № 523/1691/15-к

Провадження № 51-2564 км 20

Всупереч ч. 3 ст. 233 КПК після огляду службового кабінету орган досудового розслідування не звернувся з клопотанням про проведення обшуку до слідчого судді.

Постанова ККС ВС від 28.05.2019

Справа № 523/5215/14-к

Провадження № 51-9760 км 18

Не встановлення судом права власності осіб, які надали згоду на проведення слідчих дій у домоволодінні, не має значення для оцінки законності дій слідчих органів і допустимості отриманих доказів, якщо стороною захисту не було надано доказів, які ставили б під сумнів той факт, що особи, які надали згоду на проведення слідчих дій у домоволодінні, фактично володіли ним у значенні ст. 223 КПК

Постанова ККС ВС від 23.03.2021

Справа № 144/1182/15-к

Провадження № 51-2161 км 19

Дії ОСОБА_8 свідчили про його зацікавленість у розслідуванні вчиненого проти нього злочину і про намір сприяти правоохоронним органам у цьому. Обставини огляду і будь-які інші відомості в матеріалах провадження не свідчать про його відмову надати доступ до автомобіля, в якому відбулися події, що спонукали його викликати правоохоронців. Також і під час досудового розслідування та розгляду справи в судах першої, апеляційної чи касаційної інстанцій жодних скарг на те, що огляд його автомобіля було проведено всупереч його волі, потерпілий не заявляв. За таких обставин, сукупність дій ОСОБА_8 свідчить про його згоду на огляд автомобіля, і сторона захисту не надала будь-яких доказів, які би ставили під сумнів добровільність цієї згоди.

Постанова ККС ВС від 12.02.2019

Справа № 159/451/16-к

Провадження № 51-1173 км 18

Огляд місця події проводився в загально доступному місці, доступ до нього був вільний, проникнення до приміщень, доступ до яких будь-яким чином обмежений, не здійснювалось і відшукування предметів чи відомостей не проводилось.

Постанова ККС ВС від 26.05.2021

Справа № 761/12614/20

Провадження № 51-1154 км 21

Закінчення встановленого ст. 233 КПК «невідкладного» строку для звернення з клопотанням про проведення обшуку тягне за собою втрату того процесуального права, здійснення якого було зумовлено цим строком і з його спливом процесуальні дії не зможуть набути законної сили і не потягнуть відповідних правових наслідків.

Постанова ККС ВС від 26.11.2019

Справа № 310/4839/17

Провадження № 51-9943 км 18

Передана адміністрацією підприємства в користування робітника персональна шафа для зберігання одягу, обладнана особистим замком, відповідає критеріям іншого володіння особи, а тому огляд металевих шаф мав проводитись у відповідності до ст. ст. 233, 237 КПК.

Постанова ККС ВС від 17.01.2019

Справа № 264/7200/13

Провадження № 51-2276 км 18

Проведення обшуку під виглядом огляду місця події є неприпустимим, оскільки таким чином нівелюються вимоги судового контролю, передбачені ст. 233, ч. 2 ст. 234 КПК.

Постанова ККС ВС від 22.05.2019

Справа № 640/2449/16-к

Провадження № 51-6365 км 18

Інформація, яка була формальною підставою для проведення оглядів місця події, була використана як надуманий привід для проведення обшуку, який здійснюється лише на підставі ухвали слідчого судді.

Постанова ККС ВС від 24.04.2019

Справа № 180/509/17-к

Провадження № 51-7604 км 18

Особистий обшук особи проведений під виглядом огляду місця події до внесення відомостей про вчинення кримінального правопорушення до ЄРДР порушує вимоги КПК, а складений за його результатами протокол огляду місця події разом із доказами, які є похідними від нього, визнаються недопустимими.

Постанова ККС ВС від 21.01.2020

Справа № 381/2316/17

Провадження № 51-2344 км 19

Клопотання про тимчасовий доступ до володіння особи, подане до суду після обшуку, проведеного без ухвали слідчого судді, не є виконанням обов'язку звернутися з клопотанням про проведення обшуку, що зумовлює недопустимість протоколу обшуку як доказу.

Постанова ККС ВС від 25.09.2018

Справа № 623/4131/15-к

Провадження № 51-3509 км 18

Частина 3 статті 234 КПК визначає обсяг інформації, що має бути надана слідчому судді для того, щоб він мав можливість прийняти зважене рішення щодо надання дозволу на проникнення до володіння. Це положення, **mutatis mutandis**, визначає й той обсяг інформації, що має надаватися володільцю для отримання добровільної інформованої згоди на доступ до його володіння.

Виходячи з цього положення, для того, щоб зробити висновок про добровільність згоди особи на доступ до свого володіння, слід пересвідчитися, що вона розуміла:

- у зв'язку з чим вимагається доступ до володіння;
- які є підстави для проведення відповідних дій;
- які саме дії планується провести після отримання доступу до володіння і яка їхня мета;
- якій частині володіння планується проводити дії;
- протягом якого часу планується проводити дії;
- до яких обмежень у користуванні володінням це може призвести.

Дозвіл має стосуватися саме тих дій, про які особа проінформована. Проникнення до частини володіння або здійснення інших дій, на які не отримана ясно виражена згода, не може вважатися таким, що здійснене за добровільною згодою.

Постанова ККС ВС від 19.01.2021

Справа № 584/27/18

Провадження № 51-3097 км 20

Огляд місця події до оголошення підозри особі
проводиться без участі захисника.

Постанова ККС ВС від 16.08.2018

Справа № 405/3236/15-к

Провадження № 51-3142 км 18

Не вважається особистим обшуком проведений огляд місця події, під час якого особа, яка добровільно брала у ньому участь, добровільно видала наявні у неї предмети. Відсутність роз'яснення такій особі процесуальних прав не є порушення права особи на захист.

(Анотація: Що стосується доводів у касаційній скарзі про недопустимість даних, що містяться в протоколах огляду місця події, оскільки, на переконання сторони захисту, працівниками поліції фактично було проведено не огляди місця події, а особисті обшуки засудженого, а вилучення заборонених речовин оформлено заявами про їх добровільну видачу, то вони є непереконливими. Перевіркою матеріалів провадження не встановлено, щоб в ході цих слідчих дій були допущені істотні порушення вимог кримінального процесуального законодавства, які б були підставами для визнання отриманих доказів недопустимими. Зі змісту протоколів огляду місця події видно, що ОСОБА_1 без будь-якого примусу видав працівникам поліції наявні при ньому заборонені речовини, а також добровільно власноручно написав заяви, в яких надав дозвіл на проведення огляду. При цьому, як видно з зазначених документів, жодних зауважень та скарг ОСОБА_1 не висловлював, зокрема, не вказував про незабезпечення його захисником. Крім того, матеріали кримінального провадження свідчать про те, що у зв'язку зі зверненням ОСОБА_1 з приводу неправомірних дій з боку працівників поліції було проведене службове розслідування, за результатом якого відомості, що стали приводом для проведення службового розслідування, не підтвердилися.)

Постанова ККС ВС від 01.02.2022

Справа № 562/2815/18

Провадження № 51-4838 км 21

Верховний Суд у постанові від 15 червня 2021 року (справа № 204/6541/16-к, провадження № 51-2172км19) стаття 208 КПК надає повноваження затримати особу, підозрювану у вчиненні злочину, «уповноваженій службовій особі».

КПК у кількох положеннях зазначає, що цей термін позначає особу, якій законом надане право здійснювати затримання. В інших положеннях Кодексу термін «уповноважена службова особа» вживається поряд із термінами «слідчий», «прокурор», «дізнавач».

Так, частина 3 статті 208 КПК передбачає: «Уповноважена службова особа, слідчий, прокурор може здійснити обшук затриманої особи з дотриманням правил, передбачених частиною сьомою статті 223 і статтею 236 цього Кодексу».

У частинах 2 та 3 статті 276 КПК зазначено: «У випадках, передбачених частиною першою цієї статті, слідчий, прокурор або інша уповноважена службова особа (особа, якій законом надано право здійснювати затримання) зобов'язані невідкладно повідомити підозрюваному про його права, передбачені статтею 42 цього Кодексу. Після повідомлення про права слідчий, прокурор або інша уповноважена службова особа на прохання підозрюваного зобов'язані детально роз'яснити кожне із зазначених прав».

Відповідно до частини 3 статті 298-1 КПК уповноважена службова особа, яка здійснила затримання, та дізнавач повинні негайно повідомити особі зрозумілою для неї мовою підстави затримання.

Таке вживання в законі терміну «уповноважена службова особи» призводить до висновку, що цим терміном законодавець позначив особу, якій законом надані повноваження проводити затримання, але яка водночас не є ані «слідчим», ані «прокурором», ані «дізнавачем». Таким чином, цей термін відсилає до інших законодавчих актів, якими надаються повноваження здійснювати затримання державним органам і їх службовим особами.

На підставі аналізу законодавства можна зробити висновок, що термін «уповноважена службова особа» включає, у тому числі, поліцейських патрульної або інших служб поліції (стаття 37 Закону України «Про Національну поліцію»); військовослужбовців Служби правопорядку (стаття 7 Закону України «Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України»), Національної гвардії України (стаття 13 Закону України «Про Національну гвардію України»), Управління державної охорони України (стаття 18 Закону України «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб»); службових осіб органів Державної прикордонної служби України (стаття 20 Закону України «Про Державну прикордонну службу України»), Служби безпеки України (стаття 7 Закону України «Про контррозвідувальну діяльність»), розвідувальних органів (стаття 47 Закону України «Про розвідку»), служби судової охорони (стаття 162 Закону України «Про судоустрій і статус суддів») тощо.

Відповідно до статті 37 Закону України «Про Національну поліцію» поліція уповноважена затримувати особу на підставах, у порядку та на строки, визначені Конституцією України, КПК та Кодексом України про адміністративні правопорушення, а також іншими законами України

Особистий обшук є складовою процесу затримання і, таким чином, законне затримання саме собою дає підстави для проведення особистого обшуку. Більше того, слід взяти до уваги, що особистий обшук затриманої особи є необхідним, крім фіксації доказів правопорушення, також для забезпечення безпеки як осіб, що затримують, так і інших осіб, включаючи саму затриману особу. Тому особистий обшук, як правило, проводиться невідкладно після затримання. Таким чином, законність проведення обшуку до внесення відомостей в ЄРДР залежить від того, чи законно проводити затримання за таких обставин. У той же час наявність чи відсутність у ЄРДР на час затримання та особистого обшуку особи відомостей про правопорушення, у зв'язку з яким відбулося затримання, не може вважатися умовою його законності.

Разом з тим, відповідно до частини 5 статті 208 КПК про затримання особи, підозрюваної у вчиненні злочину, обов'язково складається протокол, в якому, крім відомостей, передбачених статтею 104 цього Кодексу, зазначаються: місце, дата і точний час (година і хвилини) затримання відповідно до положень статті 209 цього Кодексу; підстави затримання; результати особистого обшуку; клопотання, заяви чи скарги затриманого, якщо такі надходили; повний перелік процесуальних прав та обов'язків затриманого. У разі якщо на момент затримання прізвище, ім'я, по батькові затриманої особи не відомі, у протоколі зазначається докладний опис такої особи та долучається її фотознімок. Протокол про затримання підписується особою, яка його склала, і затриманим. Копія протоколу негайно під розпис вручається затриманому та надсилається прокурору.

Таким чином Закон надає не тільки право уповноваженій особі, яка не є слідчим, дізнавачем або прокурором, затримати особу за підозрою у вчиненні нею злочину та здійснити особистий обшук, а й покладає на неї обов'язок, передбачений частиною 5 статті 208 КПК.

Аналогічна позиція :

Постанова ККС ВС від 13.12. 2021

Справа № 754/2818/20

Провадження № 51-3384км21

Допустимість документів

Безпідставним є ототожнення електронного доказу як засобу доказування та матеріального носія такого документу. Характерною рисою електронного документа є відсутність жорсткої прив'язки до конкретного матеріального носія. Допустимість електронного документа як доказу не можна заперечувати винятково на підставі того, що він має електронну форму. Всі ідентичні за своїм змістом екземпляри електронного документа можуть розглядатися як оригінали та відрізнятися один від одного тільки часом та датою створення. Питання ідентифікації електронного документа як оригіналу можуть бути вирішені або повноважною особою, яка його створила або, за наявності підстав, шляхом проведення спеціальних судових досліджень.

Постанова ККС ВС від 07.10.2020

Справа № 725/1199/19

Провадження № 51-5720 км 19

Враховуючи, що під документом як джерелом доказів законодавець розуміє спеціально створений з метою збереження інформації матеріальний об'єкт, який містить зафіксовані за допомогою письмових знаків, звуку, зображення тощо відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження, у тому числі матеріали фотозйомки, звукозапису, відеозапису та інші носії інформації (у тому числі електронні), складені в порядку, передбаченому КПК, протоколи процесуальних дій та додатки до них, а також носії інформації, на яких за допомогою технічних засобів зафіксовано процесуальні дії, (частина 1, пункти 2, 3 частини 2 статті 99 КПК), колегія суддів не вбачає жодних перепон у можливості надання до суду дублікатів протоколів процесуальних дій, а також матеріалів фотозйомки, звукозапису, відеозапису та інших носіїв інформації (у тому числі електронних), виготовлених слідчим, прокурором із залученням спеціаліста, які визнаються судом як оригінал документа.

Постанова ККС ВС від 15.01.2020

Справа № 161/5306/16-к

Провадження № 51-3498 км 19

У даному кримінальному провадженні відсутні підстави стверджувати про порушення вимог ч. 10 ст. 236 КПК та ч.ч. 1 і 6 ст. 107 КПК. Разом з тим, ненадання відеозапису огляду місця події, який є невід`ємним додатком до протоколу, стороною обвинувачення під час судового розгляду становить порушення вимог ч. 2 ст. 104 КПК. Оцінюючи істотність такого порушення Суд, з огляду на положення ст. 87 КПК, не вважає, що існують безумовні підстави для визнання результатів огляду місця події та похідних слідчих (розшукових) дій недопустимими як докази. Законність проведеної слідчої дії була предметом судового контролю на стадії досудового розслідування, а сама по собі відсутність відеозапису у матеріалах кримінального провадження, з огляду на вищевикладені обставини, не може бути підставою для визнання доказів, отриманих під час огляду місця події, недопустимими.

Постанова ККС ВС від 05.08.2020

Справа № 334/5670/18

Провадження № 51-4378 км 19

Допустимість результатів НСРД

Постанова ВП ВС з висновком.

За наявності відповідного клопотання процесуальні документи, які стали підставою для проведення НСРД і яких не було відкрито стороні захисту в порядку, передбаченому ст. 290 КПК, оскільки їх тоді не було у розпорядженні сторони обвинувачення, можуть бути відкриті іншій стороні.

Постанова ВП ВС від 16.01.2019

Справа № 751/7557/15-к

Провадження № 13-37 кс 18

Постанова ВП ВС з висновком.

Щодо особливостей процедури відкриття документів, які стали підставою для проведення НСРД.

Постанова ВП ВС від 16.10.2019

Справа № 640/6847/15-к

Провадження № 13-43 кс 19

Слідчі (розшукові) дії, негласні слідчі (розшукові) дії можуть проводитися лише в розпочатому кримінальному провадженні, відомості про яке занесені до ЄРДР та не можуть проводитися після закінчення строків досудового розслідування. Будь-які слідчі (розшукові) дії, проведені з порушенням цього правила, є недійсними, а встановлені внаслідок них докази – недопустимими.

Постанова ККС ВС від 17.01.2019

Справа № 740/1244/16-к

Провадження № 51-2507 км 18

Допустимість доказів, здобутих унаслідок проведення НС(Р)Д, коли дозвільні процесуальні документи на їх проведення не були розкриті в порядку ст.290 КПК . Неприпустимість проведення обшуку під виглядом огляду місця події.

Постанова ККС ВС від 13.05.2020

Справа № 591/6423/15-к

Провадження № 51-2824 км 18

Визнання доказів, отриманих під час ОРД (НСРД), а також ряду слідчих (розшукових) дій, недопустимими. У матеріалах кримінального провадження відсутні постанови апеляційного суду про проведення ОРД і стороною обвинувачення суду не надано їх копії, так як питання про скасування грифу секретності цих постанов не вирішувалося. Враховуючи зазначене, суди позбавлені можливості перевірити і достовірно встановити, які конкретно оперативно-розшукові заходи були санкціоновані судом, щодо кого конкретно, на який строк та чи діяли правоохоронні органи у межах та у спосіб, передбаченими цими судовими рішеннями.

Постанова ККС ВС від 24.05.2018

Справа № 332/2781/15-к

Провадження № 51-2854 км 18

Відсутність у протоколі НСРД відомостей про те, за допомогою якої саме апаратури було проведено зняття інформації та на який саме носій інформації не тягне недопустимості його як доказу. Допустимість носіїв електронних документів (CD-диск із записами аудіо файлів телефонних розмов). Твердження сторони захисту щодо можливого здійснення технічного втручання і редагування аудіозапису, мають спиратися на об'єктивні дані безсумнівного сприйняття таких фактів органами слуху, або переконливо підтверджуватися іншими доказами у справі, або обґрунтовуватися відповідними технічними висновками спеціалістів на засадах змагальності в кримінальному процесі. Розгляд судом заяв про підробку звукозаписів здійснюється у порядку ст. 214 КПК.

Постанова ККС ВС від 20.05.2020

Справа № 585/1899/17

Провадження № 51-5456 км 18

Протокол про результати контролю за вчиненням злочину, який завершувався відкритим фіксуванням та затриманням особи визнані недопустимими доказами внаслідок складання протоколу через 20 днів після завершення НСРД та порушення права на захист. Недотримання органом досудового розслідування 24-годинного строку передачі прокурору протоколу (ч. 3 ст. 252 КПК) про результати проведення НСРД не є істотним порушенням КПК. Не підлягають кваліфікації за ст. 368 КК дії особи як приватної, поза використанням свого службового становища.

Постанова ККС ВС від 18.12.2019

Справа № 588/1199/16-к

Провадження № 51-3127 км 19

Недопустимість доказів отриманих за результатами проведення НСРД, внаслідок його проведення оперативними працівниками за власною ініціативою, без письмового доручення слідчого або прокурора (порушення ч. 6 ст. 246 КПК) та отриманих внаслідок провокації злочину з боку правоохоронних органів (ч. 3 ст. 271 КПК).

Постанова ККС ВС від 03.12.2019

Справа № 676/7748/14-к

Провадження № 51-1405 км 19

Відсутність постанови про контроль за вчиненням злочину у формі оперативної закупівлі не дає можливості переконатися в тому, що докази було здобуто в межах встановлених процедур та з дотриманням вимог закону.

Постанова ККС ВС від 18.04.2019

Справа № 204/665/15-к

Провадження № 51-4387 км 18

ККС ВС перекваліфікував дії ОСОБА_1 з ч. 2 ст. 309 КК на ч. 1 ст. 309 КК (в ред. Закону України № 2617-VIII). Відсутня провокація злочину зі сторони правоохоронних органів. Допустимість доказів.

Постанова ККС ВС від 24.09.2020

Справа № 738/689/19

Провадження № 51-1621 км 20

Якщо НСРД у кримінальному провадженні проведено у порядку ч. 1 ст. 250 КПК і прокурор звернувся до слідчого судді вже після фактичного їх завершення – ухвала слідчого судді виконує виключно контрольну функцію і не може вважатися правовою підставою для проведення НСРД, про яку йдеться у висновках ВСУ та ВС щодо застосування положень ст. 290 КПК.

Постанова ККС ВС від 26.11.2019

Справа № 523/15896/15-к

Провадження № 51-1113 км 19

Повноваження прокурора у кримінальному провадженні. Недопустимість (допустимість) постанови прокурора про проведення контролю за вчиненням злочину внаслідок не зазначення відомостей про імітаційні засоби. Особливості залучення до участі «інших осіб» (в розумінні другого речення ч. 6 ст. 246 КПК) в проведенні НСРД. Коло суб`єктів уповноважених на складання протоколу про хід і результати проведеної НРСД. Обов'язок доказування відсутності провокації злочину лежить на стороні обвинувачення.

Постанова ККС ВС від 19.02.2020

Справа № 295/7911/18

Провадження № 51-4301 км 19

Наявність рішень прокурора про проведення контролю за вчиненням злочину підлягає обов'язковій перевірці. Протоколи про результати контролю за вчиненням злочину у формі оперативної закупки наркотичного засобу не можуть замінити рішення прокурора про проведення такої негласної слідчої дії.

Постанова ККС ВС від 24.01.2019

Справа № 344/16316/15-к

Провадження № 51-1736 км 18

Змиви з рук, зроблені під час огляду місця події працівниками поліції без дотримання вимог ст. ст. 237, 241 КПК, є істотними порушеннями кримінального процесуального закону.

Постанова ККС ВС від 19.03.2020

Справа № 127/3712/17

Провадження № 51-4365 км 18

Допустимість результатів експертних
досліджень

Постанова об'єднаної палати ККС ВС з висновком.

Щодо обов'язкового проведення експертизи для визначення розміру матеріальних збитків, заподіяних кримінальним правопорушенням.

Постанова об'єднаної палати ККС ВС від 25.11.2019

Справа № 420/1667/18

Провадження № 51-10433 кмо 18

Постанова об'єднаної палати ККС ВС з висновком.

Відсутність у матеріалах кримінального провадження медичних документів, на підставі яких сформовано висновок експерта, невідкриття цих документів стороні захисту на стадії виконання ст. 290 КПК не є істотним порушенням вимог КПК та не тягне за собою недопустимість експертного дослідження, якщо зазначені документи було отримано у визначеному законом порядку, і сторона не клопотала про надання доступу до медичних документів або їй було забезпечено можливість ознайомитись з такими документами в суді.

Постанова об'єднаної палати ККС ВС від 27.01.2020

Справа № 754/14281/17

Провадження № 51-218 кмо 19

Оскільки слідчий не мав повноважень приймати рішення про призначення судово-медичної експертизи, бо він не входив до складу групи слідчих, яким доручено досудове розслідування, висновок експерта як доказ є недопустимим.

Постанова ККС ВС від 07.08.2019

Справа № 555/456/18

Провадження № 51-267 км 19

Суд не може залишити без уваги ту частину доказів та встановлених на їх підставі обставин лише з тієї причини, що вони суперечать версії обвинувачення. Висновок експерта не може визнаватися цілковито недопустимим лише на тій підставі, що частина інформації, використана під час проведення експертизи, не підтвердилася в ході судового розгляду.

Постанова ККС ВС від 29.09.2020

Справа № 601/1143/16

Провадження № 51-2996 км 19

Беззаперечно встановлена свідома добровільна мовчазна відмова захисника від реалізації права заявляти клопотання про надання на стадії виконання ст. 290 КПК доступу до документів, які досліджував експерт, автоматично не ставить під сумнів допустимість висновку цього експерта.

Постанова ККС ВС від 06.10.2020

Справа № 467/1694/16-к

Провадження № 51-1958 км 20

Проведення експертиз лікарем судово-медичним експертом державної спеціалізованої установи, якій присвоєно кваліфікацію судового експерта, однак відомості щодо якої до державного Реєстру атестованих судових експертів на момент проведення експертиз внесені не були, є неістотним порушенням, що саме по собі не свідчить про недопустимість сформованих цим експертом висновків.

Постанова ККС ВС від 17.06.2020

Справа № 396/676/17

Провадження № 51-1064 км 20

Порядок призначення та проведення експертизи здійснюється за правилами, які діяли на момент її проведення.

Постанова ККС ВС від 23.04.2020

Справа № 196/736/17

Провадження № 51-162 км 20

Той факт, що під час освідчування на стан сп'яніння, лікар вказав на розлади психіки у обвинуваченого внаслідок вживання алкоголю не є безумовною підставою для призначення експертизи щодо визначення психічного стану. Дане питання має вирішуватись у кожному конкретному випадку із урахуванням особи та обставин справи.

Постанова ККС ВС від 23.01.2020

Справа № 750/93/16-к

Провадження № 51-2808 км 18

Відсутність постанов про призначення експертиз у матеріалах кримінального провадження не ставить під сумнів законність отримання цих доказів органом досудового розслідування та їх допустимість.

Постанова ККС ВС від 19.11.2019
Справа № 565/1725/16-к
Провадження № 51-10213 км 18

Докази визнані неналежними та недопустимими, оскільки протокол не містить даних, що предмети, вилучені під час огляду місця події, були зважені та належним чином опечатані, а висновками експерта встановлено лише можливу (ймовірну) вартість викрадених предметів, оскільки експертиза проводилася без дослідження речових доказів.

Постанова ККС ВС від 28.11.2019

Справа № 661/273/18

Провадження № 51-3302 км 19

При наявності суперечностей у висновках експертиз, суд повинен надати їм оцінку із вказівкою на те, чому він надає перевагу одному висновку над іншим і при необхідності, своєю ухвалою доручає проведення повторної експертизи незалежно від наявності клопотання відповідно до п.1 ч.2 ст. 332 КПК. Враховуючи можливість призначення повторних експертиз, такі істотні порушення вимог КПК може бути усунуто під час нового розгляду судом першої інстанції.

Постанова ККС ВС від 06.06.2019

Справа № 349/304/17

Провадження № 51-8987 км 18

Стороні мали бути відкриті, у порядку ст. 290 КПК, не тільки висновки експертизи, але й постанова прокурора про відібрання зразків для експертного дослідження та протокол проведення зазначеної слідчої дії.

Постанова ККС ВС від 18.09.2018

Справа № 489/522/15-к

Провадження № 51- 2228 км 18

Відібрання біологічних зразків у особи не передбачає обов'язкової участі понятих під час слідчої дії.

Постанова ККС ВС від 24.04.2019

Справа № 385/404/16-к

Провадження № 51- 10384 км 18

Відбирання біологічних зразків крові у особи здійснено у відповідності до вимог ст. 245 КПК та участь захисника, при цьому, не є обов'язковою. Право на захист не порушено.

Постанова ККС ВС від 02.04.2020

Справа № 415/1864/14-к

Провадження № 51- 6004 км 19

Допустимість результатів слідчого
експерименту

Постанова об'єднаної палати ККС ВС з висновком.

Щодо обґрунтованості застосування судом положень ч. 4 ст. 95 КПК під час оцінки як доказу протоколу слідчого експерименту за участю підозрюваного, обвинуваченого на стадії досудового розслідування на предмет його допустимості.

Процесуальний закон не встановлює імперативних вимог до змісту дозволу на проведення слідчого експерименту особою, яка володіє житлом.

Постанова об'єднаної палати ККС ВС від 14.09.2020

Справа № 740/3597/17

Провадження № 51-6070 кмо 19

Висновки апеляційного суду в ухвалі про допустимість як доказів протоколів слідчого не є належним чином обґрунтованими, оскільки суди не перевірили доводів про застосування до засудженого під час досудового розслідування недозволених методів слідства та надання ним визнавальних показань.

Постанова ККС ВС від 10.12.2019

Справа № 366/3067/16-к

Провадження № 51- 4379 км 18

КПК не містить вичерпний перелік підстав визнання доказів недопустимими. Виготовлення схеми до протоколу слідчого експерименту не є порушенням. КПК не передбачено обов'язок вносити дані про особу, яка виконувала роль статиста, в процесуальні документи.

Постанова ККС ВС від 07.06.2018

Справа № 718/1497/16-к

Провадження № 51- 2410 км 18

Недопустимість протоколу
освідчування

Письмове повідомлення про підозру вручається затриманій особі не пізніше двадцяти чотирьох годин з моменту її затримання, а освідчування може бути проведено в день її затримання.

Постанова ККС ВС від 17.12.2019

Справа № 682/1595/17

Провадження № 51- 9815 км 18

Недопустимість протоколу освідчення.

Недопустимість доказів, отриманих внаслідок проведення НСРД.

Постанова ККС ВС від 02.10.2019

Справа № 576/1179/15-к

Провадження № 51- 3275 км 19

Верховний
Суд

Дякую за увагу!